

مسیح باز مخلوق

نگاهی به نمایش "مثل خون برای استیک"

نویسنده: محمد چرمشیر

کارگردان: حسن معجونی

در اجرا نیز پیرایش از هرگونه عنصر اضافه، رفتن به سوی استفاده چند وجهی، از حداقل عناصر، فضا، ساخت متناسب مفاهیم در قالب نشانه‌های ساده شده اجرایی و نیز گروتسکی که در صحنه‌های دو نفره پدر-ویکتور، گورکن-ویکتور و گورکن-مسیح به شکلی تاثیر گذار ساخته می‌شود. از جمله نکات قابل توجه در کارگردانی معجونی است. ضمن آنکه ایجاز و تصویرسازی مناسب با حداقل امکانات نیز به جذابیت‌های اجرا می‌افزاید. "مثل خون برای استیک" بازخوانشی ماهرانه، فراگیر و حساب شده از سوی چرمشیر و گروه لیو است که ذهن را درگیر می‌سازد و پس از خروج از تالار همچنان بر آن سایه می‌افکند.

افشین خورشیدباختری

خدایی دیگر گونه آفریدم

حسن معجونی در پی آنچه نویسنده نظر به عنصر سکوت در فلسفه خلقت و انتزاع و سکوت اولیه فلسفی زمان آفرینش انسان که خود اسطوره‌ای دیرین دارد. تنها با موسیقی آشپزی که در ته صحنه، آشپزی می‌کند و به تناسب با اسباب کارش تولید صدا می‌کند، صحنه را با سکوت و آرامش تمام برگزار می‌کند. لحظاتی که احساس می‌شود سکوت جاری است و تنها عمل چیدن میز، روشن کردن شمع‌ها و ... اتفاقاتی هستند که به چشم می‌آیند حضور قاطع بازیگران ما را به سمت نانوشته‌ها و ناگفته‌هایی در کلام شخصیت‌ها جلب می‌کند که جذابیت و تعلیق غیر متعارف انا حقیقی این نمایش را به تماشاگر انتقال می‌دهد.

روزبه حسینی